

University of Tehran Press

Journal of Natural Environment

Online ISSN: 2423-7817

Homepage: <https://jne.ut.ac.ir/>

Assessment of the biocultural diversity of Hamoon biosphere reserve

Mohsen Tirafkan¹ | Alireza Mikaeili Tabrizi² | Seyed Mehdi Amininasab³

1. Department of Environment, Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran. E-mail: mkia_f@yahoo.com
2. Corresponding Author, Department of Environment, Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran. E-mail: amikaeili@gau.ac.ir
3. Department of Environment, Faculty of Natural Resources, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, Iran. E-mail: smamininasab@sanru.ac.ir

Article Info**ABSTRACT****Article type:**

Research Article

Article history:

Received 27 August 2023

Received in revised form 01

November 2023

Accepted 10 November
2023Published online 27 January
2024**Keywords:***Biocultural diversity index,
Biosphere reserve,
Landscape assessment,
Hamoon*

Studies on the biocultural diversity are important in complicated social-ecological systems of natural areas and especially in the biosphere reserves to understand the relationships between human society and natural environment. In this study, the Index of BioCultural Diversity (IBCD) was measured using ten cultural indicators of dialect, religion, customs, clothing, handicrafts, traditional architecture, food, livelihood, and beliefs, play and entertainment and three biodiversity indicators of birds, mammals, and plants in Hamoon biosphere reserve between 2020 and 2021. Indices of cultural diversity were calculated using Shannon-wiener based on the 30 questioners and their random distribution between people in nine villages next to the wetland areas of biosphere reserve. Biodiversity indices were measured based on the determination of proportion of plants and animal species number to total species number and then calculation the average between them. With using average of biodiversity and cultural diversity, an index of biocultural diversity was calculated. With preparing maps of biodiversity scape, cultural diversity scape and their overlapping, bio-cultural landscape was provided. The rate of biocultural diversity (1.126) indicates the poor state of biosphere reserve. The correlation between cultural diversity and biodiversity shows that the indicators of diversity of beliefs and diversity of customs and diversity of traditional architecture did not have a significant correlation with any of the indicators of cultural diversity and biodiversity ($P>0.05$). In return, there was a significant positive correlation between the livelihood, food and handicrafts diversity with plants and animals' diversity ($P<0.05$). In general, the assessment of the bio-cultural diversity of the Hamoon biosphere reserve showed that in the areas where the biodiversity had better conditions, the cultural diversity was parallel to it, which shows that the cultural and biological diversity are affected by each other. The results of the study are important for the managers of the protected areas and indicate that for environmental management, the approach should not be only the approach of biodiversity protection, but the management of these areas should be focused in a correct and sustainable manner with the attitude of biocultural diversity management.

Cite this article: Tirafkan, M., Mikaeili Tabrizi, A., & Amininasab, S.M. (2024). Assessment of the biocultural diversity of Hamoon biosphere reserve. *Journal of Natural Environment*, 76 (Special Issue), 213-230. DOI: <http://doi.org/10.22059/jne.2023.364433.2593>

© The Author(s).

DOI: <http://doi.org/10.22059/jne.2023.364433.2593>

Publisher: University of Tehran Press.

محیط زیست طبیعی

شایان اکترونیکی: ۷۸۱۷-۲۴۲۳

اتشارات دانشگاه
تهران

Homepage: <https://jne.ut.ac.ir/>

ارزیابی تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کره هامون

محسن تیرافکن^۱ | علیرضا میکائیلی تبریزی^۲ | سیدمهدی امینی نسب^۳

۱. گروه ارزیابی و طراحی محیط‌زیست، دانشکده شیلات و محیط‌زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران. رایانامه: mkia_f@yahoo.com
 ۲. نویسنده مسئول، گروه ارزیابی و طراحی محیط‌زیست، دانشکده شیلات و محیط‌زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران. رایانامه: amikaeili@gau.ac.ir
 ۳. گروه محیط‌زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران. رایانامه: smamininasab@sanru.ac.ir

چکیده	اطلاعات مقاله
مطالعات تنوع زیست‌فرهنگی برای درک روابط متقابل بین جامعه انسانی و محیط زیست طبیعی در سیستم‌های پیچیده اجتماعی-بوم‌شناختی مناطق طبیعی به خصوص ذخیره‌گاه‌های زیست‌کره حائز اهمیت می‌باشند. در این مطالعه، شاخص تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کره هامون بین سال‌های ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۰ با استفاده از ده شاخص فرهنگی گویش، مذهب، آداب و رسوم، پوشش، صنایع دستی، معماری سنتی، غذا، معیشت، باورها و اعتقادات، بازی و سرگرمی و سه شاخص زیستی پرندگان، پستانداران و گیاهان اندازه گیری شد. شاخص‌های تنوع فرهنگی با کمک ۳۰ پرسشنامه و توزیع آن به صورت تصادفی بین مردم ۹ روستای نزدیک مناطق تالابی ذخیره‌گاه و تحلیل آن‌ها با کمک شاخص شانون-وینر محاسبه شد. شاخص‌های تنوع زیستی نیز با تعیین نسبت تعداد گونه‌های گیاهی و جانوری به تعداد کل گونه‌ها و سپس میانگین آن‌ها اندازه گیری شد. با کمک میانگین تنوع زیستی و فرهنگی، شاخص تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه محاسبه شد. با تهیه نقشه‌های سیمای تنوع زیستی و سیمای تنوع فرهنگی و همپوشانی ساده آن‌ها، نقشه سیمای تنوع زیست‌فرهنگی نیز تهیه شد. شاخص تنوع زیست‌فرهنگی (۱/۱۶۲) نشان‌دهنده وضعیت نامناسب تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه بوده است. همبستگی شاخص‌های تنوع فرهنگی و تنوع زیستی نشان داد که شاخص‌های تنوع باورها و اعتقادات و تنوع آداب و رسوم و تنوع معماری سنتی با دیگر شاخص‌های تنوع فرهنگی و زیستی همبستگی معنی‌داری نداشتند ($P > 0.05$). شاخص‌های تنوع معیشت، تنوع غذا و تنوع صنایع دستی با تنوع گیاهی و جانوری همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته‌اند ($P < 0.05$). به طور کلی ارزیابی سیمای تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کره هامون، نشان داد که در مناطق تالابی ذخیره‌گاه با تنوع زیستی بهتر، تنوع فرهنگی نیز مطلوب بوده که تأثیرپذیری تنوع فرهنگی و زیستی از یکدیگر را نشان می‌دهد. نتایج مطالعه به کارشناسان و مدیران مناطق حفاظت‌شده کمک می‌کند که برای مدیریت محیط‌زیست، نباید صرف‌آوری گردید حفاظت از تنوع زیستی را در پیش گرفت و بهتر است مدیریت مطلوب و پایدار با تمرکز بر نگرش مدیریت تنوع زیست‌فرهنگی باشد.	نوع مقاله: مقاله پژوهشی
	تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۶/۰۵
	تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۸/۱۰
	تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۱۹
	تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۱۱/۰۷
	کلیدواژه‌ها: ارزیابی سیمای سرزمین، ذخیره‌گاه زیست‌کره، شاخص تنوع زیست‌فرهنگی، هامون.

استناد: تیرافکن، محسن؛ میکائیلی تبریزی، علیرضا؛ و امینی نسب، سیدمهدی (۱۴۰۲). ارزیابی تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کره هامون. محیط زیست طبیعی، ۷۶ (ویژه نامه)، ۲۱۳-۲۳۰.

DOI: <http://doi.org/10.22059/jne.2023.364433.2593>

© نویسنده‌ان

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

مقدمه

در سال ۱۹۷۱، یونسکو، برنامه انسان و زیست‌کرده^۱ (MAB) را با هدف بهبود روابط بین مردم و محیط‌زیست ارائه داد (UNESCO, 2018). در سال ۱۹۷۴، برنامه انسان و زیست‌کرده، ذخیره‌گاه‌های زیست‌کرده را در شبکه جهانی تعریف کرد (UNESCO, 2018). با نزدیک شدن به پنجاه‌مین سالگرد برنامه انسان و زیست‌کرده، یونسکو یک الگوی زیست‌فرهنگی را برای این ذخیره‌گاه‌های زیست‌کرده مطرح کرد و آن را توسعه داد (United Nations, 2010; Merçon *et al.*, 2019).

نتیجه، ذخیره‌گاه‌های زیست‌کرده علاوه بر مأموریت حفاظت از تنوع زیستی، تلاش می‌کنند تا نقش مشارکت جوامع محلی را در قالب تنوع فرهنگی نیز ارتقاء دهند (Hanspach, 2020).

ذخیره‌گاه‌های زیست‌کرده، عرصه‌های طبیعی با ارزش زیست‌فرهنگی، مناطقی از خشکی یا آبی هستند که برای مردم یا جوامع بدلیل حفاظت از خاک، آب و تنوع زیستی و همچنین نقش کلیدی که در حفظ فرهنگ و شیوه زندگی مردم محلی و بومی ایفا می‌کنند، با اهمیت شناخته شده‌اند (Rutte, 2011).

در گذشته تنوع زیستی و تنوع فرهنگی غالباً مستقل از یکدیگر بررسی شده‌اند (Dudley *et al.*, 2006)، در حالی که روابط بین طبیعت و فرهنگ، بین تنوع زیستی و میراث فرهنگی، به موضوعی جدید و قابل تحقیق و بحث در دهه‌های اخیر تبدیل شده است (Agnoletti, 2006). این روابط متقابل بین طبیعت و مردم، بین اکوسیستم و جامعه، اغلب به سختی قابل مشاهده یا بیان بوده که به نوبه خود درک و مدیریت آن‌ها را دشوار می‌کند. در حالی که امروزه، پژوهشگران دریافت‌های بوم‌سازگان‌های طبیعی را نمی‌توان بدون شناخت فرهنگ‌های بشري که در پیرامون آن‌ها شکل گرفته و بر آن تاثیر می‌گذارند، درک، حفاظت و مدیریت نمود. زیرا تنوع زیستی و فرهنگی به طور متقابل یکدیگر را تقویت نموده و حفاظت از آن برای تضمین تعادل پایدار در سامانه‌های اجتماعی و بوم‌شناختی ضروری است (Otegui, 2007).

به عبارتی، تنوع زیست‌فرهنگی^۲ (IBCD)، نشان می‌دهد که چگونه مجموعه‌های مهمی از تنوع زیستی توسط گروه‌های فرهنگی مختلف، ایجاد، مدیریت و حفاظت می‌شوند (Merçon *et al.*, 2019).

طبق توافقنامه‌های محیطی چندجانبه مرتبط با تنوع‌زیستی (Bridgewater *et al.*, 2019)، دارایی‌ها و میراث زیست‌فرهنگی، ناشی از تعامل بین مردم و طبیعت در یک زمان و مکان معین است و این تنوع زیست‌فرهنگی یک جنبه پویا و منطقه محور از طبیعت است که از ارتباط و بازخورددهای بین تنوع فرهنگی انسانی و تنوع زیستی ناشی می‌شود.

مطالعات متعددی در دنیا به موضوع تنوع زیست‌فرهنگی پرداخته‌اند. به عنوان مثال Mafi (۲۰۰۱) و Smith (۲۰۰۱) ضمن بیان شاخص تنوع زیست‌فرهنگی به سیر تکاملی آن اشاره داشته‌اند. Harmon (۲۰۰۵) شاخص جهانی تنوع زیست‌فرهنگی را ارائه داده است و Makhzoumi و همکاران (۲۰۱۲)، روش‌هایی را برای حفاظت از تنوع زیست‌فرهنگی در مناطق شهری ارائه دادند. Mercon و همکاران (۲۰۱۹)، سیاست‌گذاری بین‌المللی در زمینه تنوع زیست‌فرهنگی برای پایداری جهانی را مطرح نمودند و Bridgewater و Rotherham (۲۰۱۹) به نقش تنوع زیست‌فرهنگی در حفاظت از طبیعت و میراث جهانی پرداختند. Hanspach (۲۰۲۰) اهمیت تنوع زیست‌فرهنگی را در ذخیره‌گاه‌های زیست‌کرده بیان داشته است.

به دلیل نبود شناخت و شاخص‌های مناسب برای سنجش تنوع زیست‌فرهنگی در مناطق طبیعی و حفاظت‌شده و وجود دیدگاه اقتصادی حاکم بر مدیریت بوم‌سازگان‌ها، تنوع زیست‌فرهنگی اغلب در فرآیندهای مدیریتی نادیده گرفته می‌شود که خود موجب ایجاد تعارض بین مدیران مناطق تحت حفاظت و مردم بومی شده و مانع برای دست‌یابی کامل به اهداف تعیین‌شده حفاظتی و مدیریتی در این مناطق می‌شود. علاوه بر آن، به‌منظور بررسی ارتباط بین تنوع زیستی و تنوع فرهنگی نیاز به شناسایی سیمای سرزمین نیز می‌باشد که به عنوان مکانی برای تعامل طبیعی، به‌منظور تأمین پناهگاه، غذا یا رضایتمندی فراهم آورده و ارزش‌های فرهنگی وابسته به سازگار با انسان را در محیط طبیعی، به‌منظور تأمین پناهگاه، غذا یا رضایتمندی فراهم آورده و ارزش‌های فرهنگی وابسته به محیط فیزیکی را نشان می‌دهد (Makhzoumi *et al.*, 2012).

بنابراین، سیمای سرزمین، گسترهای از تقابل درک مردم، حفاظت و تاریخ عمومی است (Guo, 2004) و حلقة بازخورد در ارتباط با فرهنگ، ساختار سرزمین و تنوع زیستی است (Nassauer, 1995).

فرهنگ از مشارکت فعال جوامع در حفاظت، ادغام شیوه‌های اجتماعی آن‌ها، اشکال خاص دانش و بازنمایی از طبیعت و توسعه و ترویج گفتمان علمی شکل می‌گیرد. با این حال، چالش تنوع زیست‌فرهنگی در ذخایر زیست‌کرده در

^۱Man and Biosphere Program

^۲Index of BioCultural Diversity

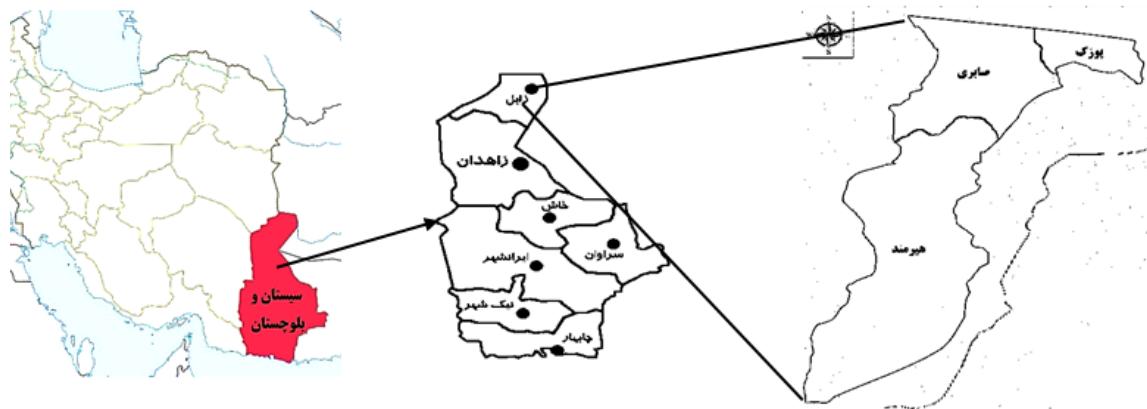
اطراف جوامع انسانی وجود دارد. دلیستگی مردم به طبیعت به دلایل فرهنگی و معنوی می‌تواند در درک ماهیت پایدار رابطه انسان و محیط‌زیست نیز کمک نماید (Berkes *et al.*, 1998; Dudley *et al.*, 2009). جوامع بشری هزاران نسل است که با طبیعت در تعامل هستند (Mafi, 2001). هر چند، رابطه معنوی با طبیعت در بسیاری از نقاط جهان، بدرویزه در جوامع مدرن، بهدلیل عوامل متعددی از بین رفته است (Thorley *et al.*, 2008). با این وجود، این تعامل در تمامی فرهنگ‌ها با تاریخچه طولانی و قوانین حفاظت از مناطق طبیعی مانند مکان‌های مقدس، پارک‌های ملی، ذخیره‌گاه زیست‌کره و مناطق حفاظت‌شده در جامعه ارائه می‌شود. از بین آن‌ها، ذخیره‌گاه‌های زیست‌کره، مهمترین این مناطق حفاظت‌شده بوده که مدیریت آن‌ها به معنی مدیریت وجود اشتراک بین جوامع محلی (انسان) و طبیعت می‌باشد (Turner *et al.*, 2006). ذخیره‌گاه‌های زیست‌کره با جاذبه‌های طبیعی، تاریخی و مذهبی و ... با باورها، آداب و سنت مردم مختلف مرتبط بوده و تا حد زیادی بازدیدکنندگان را بهدلایل معنوی، مذهبی یا فرهنگی به‌خود جذب می‌کنند (Thorley *et al.*, 2008). آن‌ها به عنوان بخشی از گنجینه‌نوع زیست‌فرهنگی جوامع در نظر گرفته می‌شوند و این ظرفیت را دارند که به عنوان الگویی در ارتقا مدیریت سرزمنی و همچنین حفظ هویت فرهنگی مورد استفاده قرار گیرند (Verschuuren, 2007).

در برنامه انسان و کره مسکون، سازمان ملل متحد، به صورت ویژه به ذخیره‌گاه زیست‌کره و اهمیت آن نیز اشاره شده است (Majnounian, 1996). ذخیره‌گاه زیست‌کره هامون دارای ارزش‌های اکولوژیک، اکوسیستمی و اقلیمی منحصر به‌فردی است و از نظر تنوع گیاهی و جانوری نیز غنی می‌باشد و جایگاه ممتازی در کشور و خاورمیانه دارد. علاوه بر آن، این منطقه تنها زیستگاه پرنده‌گان مهاجر در جنوب شرق کشور محسوب می‌شود. این ذخیره‌گاه برای قرن‌ها منبع زندگی جوامع محلی بوده است که برای تأمین نیازهای مختلف زندگی مستقیم یا غیرمستقیم به جوامع گیاهی و جانوری منطقه وابسته بوده اند (Sobhkhizi, 2006; Ahmadi, 2008). از زمان اعلام منطقه به عنوان ذخیره‌گاه زیست‌کره، مطالعات زیادی در مورد حفاظت از گونه‌ها در آن انجام شده است. با این حال، این مطالعات بیشتر بر حفاظت از تنوع زیستی متمرکز شده و ارزش‌ها و تنوع فرهنگی منطقه نادیده گرفته شده و بررسی نشده است. این نگرش موجب شد که موضوع تنوع زیست‌فرهنگی در کشورمان چندان مطرح نباشد و در برنامه‌های رسمی حفاظت از مناطق طبیعی نیز، تنوع زیست‌فرهنگی مورد توجه نباشد.

عدم شناخت و آگاهی از ارزش‌های سیمای زیست‌فرهنگی در بسیاری از مناطق کشور به‌خصوص در ذخیره‌گاه زیست‌کره هامون، باعث شده حفاظت از اکوسیستم، تنوع زیست‌فرهنگی و رابطه سیمای زیست‌فرهنگی با سیاست‌های برنامه‌ریزی و حفاظت چندان مورد توجه قرار نگیرد. بنابر بهدلایل ذکر شده، ضرورت دارد ارزیابی سیمای زیست‌فرهنگی و ارتباط آن با طرح مدیریت و حفاظت از سیمای سرزمهین در ذخیره‌گاه زیست‌کره هامون مورد مطالعه قرار گیرد. انتظار می‌رود نتایج حاصل از شناسایی و درک تنوع زیست‌فرهنگی در این تحقیق، در حفاظت از تنوع زیستی و فرهنگی مورد استفاده قرار گیرد و علاوه بر کاهش فشار در استفاده از منابع طبیعی و تقویت منابع فرهنگی، موجب ارتقاء و تقویت منابع درآمدی مردم محلی شود. علاوه بر آن، این تحقیق می‌تواند موجب افزایش آگاهی برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران با مفاهیم سیمای زیست‌فرهنگی و ارتباط بین انسان و طبیعت شود. در ضمن خروجی کارکردهای اجتماعی و دانش بومی در تلفیق با نگرش بوم‌شناسی می‌تواند در حفاظت و مدیریت ارزش‌های ذخیره‌گاه زیست‌کره هامون و سایر مناطق مهم محیط‌زیست کشور مورد استفاده قرار گیرد. به‌طور کلی، شناخت و تحلیل عوامل مختلف سیمای سرزمهین و تنوع زیست‌فرهنگی، به برنامه‌ریزان در پی‌بردن به علل عمدہ‌ای که در پس رفتارها و کنش‌های متقابل فرهنگ و محیط‌زیست مناطق حفاظت‌شده وجود دارد، یاری می‌رساند و به آن‌ها در حل مشکلات آینده این مناطق کمک خواهد نمود.

روش‌شناسی پژوهش

محدوده مورد مطالعه: تالاب هامون تنها ذخیره‌گاه زیست‌کره استان سیستان و بلوچستان با وسعتی نزدیک به ۱۸۵۹۰ هکتار، در جنوب شرقی ایران در شمال و شمال غرب دشت سیستان واقع شده است. قسمت عمده این ذخیره‌گاه، مجموعه تالاب‌های وسیعی است که در محدوده ۶۰ درجه و ۳۹ دقیقه تا ۶۱ درجه و ۳۵ دقیقه طول شرقی و ۳۱ درجه و ۱۵ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۳۲

شکل ۱- نقشه موقعیت تالاب‌های ذخیره‌گاه زیست کرده هامون

دقیقه عرض شمالی واقع شده است. هامون پوزک با مساحت ۴۱۹۰۰ هکتار در موقعیت جغرافیایی طول ۶۱ درجه و ۵۰ دقیقه و عرض ۳۱ درجه و ۴۵ دقیقه، هامون صابری با مساحت ۱۰۲۹۰۰ هکتار در موقعیت جغرافیایی طول ۶۱ درجه و ۳۵ دقیقه و عرض ۳۱ درجه و ۱۵ دقیقه و هامون هیرمند با مساحت ۴۱۱۰۰ هکتار در موقعیت جغرافیایی طول ۶۱ درجه و ۲۷ دقیقه و عرض ۳۰ درجه و ۵۰ دقیقه سه بخش مهم ذخیره‌گاه زیستکرده هامون را تشکیل می‌دهند (شکل ۱; DOE, 2016). این منطقه غیر از عنوان ذخیره‌گاه زیستکرده یونسکو، به عنوان تالاب بین‌المللی نیز در کنوانسیون رامسر ثبت شده و علاوه بر آن عنوان پناهگاه حیات وحش را نیز به خود اختصاص داده است (DOE, 2016). این منطقه ویژگی‌های منحصر به فرد خود را دارد که شامل تنوع زیست‌فرهنگی گسترده‌ای است که در ذخیره‌گاه زیستکرده هامون یافت می‌شود. از جمله بنای‌های میراث فرهنگی و تالاب در هامون هیرمند، چشم‌انداز کشاورزی و فرهنگی در مناطق پیرامون هامون پوزک و هامون صابری و مناطق مهم تنوع زیستی و تحقیقاتی در نقاط اصلی تالاب‌های هامون است.

روش کار: برای ارزیابی ارتباط بین تنوع زیستی و تنوع فرهنگی در این تحقیق، جوامع انسانی روستاهای همجوار هامون صابری (۸ روستا)، هامون پوزک (۴ روستا) و هامون هیرمند (۶ روستا) و در مجموع ۱۸ روستا که از نظر تأثیرگذاری و تأثیرپذیری ارتباط مستقیم و غیرمستقیمی با ذخیره‌گاه زیستکرده هامون دارند، مورد مطالعه قرار گرفتند. از آنجا که این روستاهای بسیار به هم نزدیک بودند، برای کاهش هزینه و صرف زمان کمتر، از روستاهای اطراف هر یک از سه تالاب هامون، سه روستای شاخص‌تر از نظر اندازه و موقعیت با مشورت با کارشناسان سازمان محیط‌زیست، منابع طبیعی و میراث فرهنگی و در مجموع ۹ روستا انتخاب شد. شاخص‌های تنوع زیست‌فرهنگی در این ۹ روستای ذخیره‌گاه زیستکرده هامون برای یک دوره یک ساله (۱۴۰۰-۱۳۹۹) محاسبه شد.

برای اندازه‌گیری شاخص‌های تنوع زیستی، با توجه به اینکه فقط داده‌های مربوط به تعداد گونه‌های گیاهان، پرندگان و پستانداران ذخیره‌گاه زیستکرده هامون قابل دسترس بود، فقط تعداد گونه‌ها (غنای گونه‌ای) به عنوان شاخصی از تنوع زیستی ارائه شد. تنوع زیستی براساس میانگین تنوع پرنده‌گان (Bird diversity)، پستانداران (Plant diversity) و تنوع گیاهان (Mammal diversity) محاسبه شد. (Harmon et al., 2005)

رابطه ۱: $\text{Log}_{\text{Hamon}} = \frac{\text{Log}_{\text{Ham}} + \text{Log}_{\text{Bd}} + \text{Log}_{\text{Pd}}}{3}$ رابطه ۲: $\text{BD} = \frac{\text{Md} + \text{Bd} + \text{Pd}}{3}$

در این معادله Md : تعداد گونه‌های پرنده‌گان، پستانداران و گیاهان به تعداد کل گونه‌های این سه گروه در این محدوده Bd : تعداد گونه‌های پرنده‌گان، پستانداران و گیاهان هر یک از تالاب‌ها می‌باشد، Pd : تعداد کل گونه‌های پرنده‌گان، پستانداران و گیاهان ذخیره‌گاه زیستکرده هامون می‌باشد. Md : تنوع پستانداران، Bd : تنوع پرنده‌گان و Pd : تنوع گیاهان می‌باشند. BD : شاخص تنوع زیستی هر یک از تالاب‌های ذخیره‌گاه می‌باشد که با محاسبه میانگین آن‌ها بین سه تالاب، شاخص تنوع زیستی ذخیره‌گاه محاسبه شد.

اگر شاخص‌های تنوع زیستی هر تالاب بالاتر از میانگین تنوع زیستی ذخیره‌گاه باشد، آن تالاب به نسبت تنوع زیستی

جدول ۱- شاخص‌های تنوع فرهنگی منتخب در ذخیره‌گاه زیست‌کرده‌های هامون

شاخص فرهنگی	انواع متغیرها
گوش (Dd)	فارسی، بلوچی، زابلی، افغانی
مذهب (Rd)	شیعه، سنتی
آداب و رسوم (Td)	موسیقی‌های سنتی بلوج، جشن بهارچرائی، مراسم حلق لدی، موسیقی‌های سنتی سیستانی، چهارشنبه سوری، رمضان خوانی در ماه رمضان، دسته‌جات مذهبی، رقص چوب، جشن گندم، جشن نی کاری.
پوشش (Cd)	چادر چهارگوش، پیراهن برچا، کلاه و جلیقه پشمی، پیراهن چل تریز، پیراهن یقه‌باز، لباده بلند، دستار (لنگته) سفید، کمریند ضخیم، کبا، جلیقه، جامگ.
صنایع دستی (Hd)	سوزن دوزی بلوج، سکه دوزی، خامه دوزی، کوه‌میت، زیورالات بلوج، قالی بافی، گلیم بافی، حصیر بافی، خومک دوزی، پریوار دوزی، خولک بافی.
باورها (Bd)	جنگ درود، رسم اوشیدر، ختنه سوری، آزوکه، حشر، ارده خوانی.
غذا (Fd)	تنوری، چلیک، پترونگ، راب، اشکنه گشنیز، آبگوشت زابلی، چنگالی، غلور، کشک زرد، گندم شیر، خرمابریون، اشکنه، رشته بربیو، قوتوی سیستانی، شیره هندوانه، کلوچه خرمابی.
معیشت (Ld)	گاوداری، دامداری، شترداری، صیادی، کشاورزی، باغداری.
معماری سنتی (Bd)	چادر نشین، آجر و بلوک، خشت و گل.
بازی و سرگرمی (Gd)	شاهنامه‌خوانی، نقالی، چاپ، چوب‌بازی، گبدی، کلا چل چل، چل مشکه، تغار تغار، خوشی، کیچ زور، الله سوره کوره، مجل بازی.

بهتری نسبت به کل ذخیره گاه دارد.

برای اندازه‌گیری شاخص‌های تنوع فرهنگی، از ۱۰ شاخص فرهنگی منطقه (جدول ۱) استفاده شده است (Harmon *et al.*, 2005). این شاخص‌ها در قالب پرسشنامه تهیه و برای هر یک از ۹ روستا، ۳۰ پرسشنامه و در مجموع ۲۷۰ پرسشنامه به صورت تصادفی بین مردم توزیع و جمع‌آوری شد.

برای مطالعه شاخص‌های تنوع فرهنگی از شاخص تنوع گونه‌ای شانون-وینر (H) (رابطه ۳) در نرم‌افزار Ecological Methodology استفاده گردید. در این رابطه، S: تعداد شاخص‌های فرهنگی و Pi: نسبت تعداد پاسخ‌ها برای یک از شاخص‌ها فرهنگی به کل شاخص‌های فرهنگی منطقه است. دامنه شاخص شانون-وینر بین ۰ تا ۰/۵ تغییر می‌کند و میانگین آن یعنی ۰/۲۵ به عنوان استاندارد متوسط تنوع فرهنگی در نظر گرفته شد (Harmon *et al.*, 2005).

$$H = -\sum_{i=1}^S (Pi)(lnPi)$$

سپس میانگین تنوع فرهنگی هر یک از سه تالاب از رابطه ۴ محاسبه شد: (Harmon *et al.*, 2005)

$$CD = Dd + Rd + Td + Cd + Hd + Bd + Fd + Ld + Bd + Gd / 10 \quad \text{رابطه ۴}$$

با محاسبه میانگین تنوع فرهنگی بین سه تالاب، شاخص تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه محاسبه شد. اگر شاخص‌های تنوع فرهنگی هر تالاب بالاتر از میانگین تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه باشد، آن تالاب به نسبت تنوع فرهنگی بهتری نسبت به کل ذخیره‌گاه دارد.

شاخص تنوع زیست‌فرهنگی (IBCD) (رابطه ۵) به عنوان میانگین امتیاز تنوع فرهنگی (CD) و تنوع زیستی (BD) برای هر یک از سه تالاب محاسبه شد (Harmon *et al.*, 2004). با محاسبه میانگین این شاخص بین سه تالاب، شاخص تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه محاسبه شد. اگر شاخص تنوع زیست‌فرهنگی هر تالاب بالاتر از میانگین تنوع زیست‌فرهنگی کل ذخیره‌گاه باشد، آن تالاب به نسبت کل ذخیره گاه تنوع زیست فرنگی بهتری دارد.

$$IBCD = CD + BD / 2 \quad \text{رابطه ۵}$$

ارزیابی سیمای تنوع زیستی، فرهنگی و زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون: برای نقشه سیمای تنوع زیستی، با داشتن مختصات جغرافیایی، نقشه‌های مربوطه مانند مناطق مهم گونه‌های پرندگان، پستانداران و گیاهان و طبقه‌بندی پوشش‌های گیاهی (پوشش گیاهی انبوه ۵۰٪، پوشش گیاهی نیمه‌انبوه ۲۵٪، پوشش گیاهی دست کاشت ۲۵٪، پوشش

گیاهی بیشهزار و درختچه‌زار $10\%-10.5\%$) Department of watershed and natural resources of Sistan and Baluchestan, 2020) و مناطق آبی آماده شد و سپس با همپوشانی ساده، نقشهٔ سیمای تنوع زیستی تهیه گردید. برای تهیه نقشهٔ سیمای تنوع فرهنگی منطقه، میانگین ۱۰ شاخص فرهنگی تعریف شده در جوامع انسانی هم‌جوار با سه تالاب هامون صابری، هامون پوزک و هامون هیرمند در ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون محاسبه شد و متناسب با مقدار میانگین تنوع فرهنگی هر یک از سه تالاب از کمترین به بیشترین به ترتیب به سه طبقه کم، متوسط و زیاد طبقه‌بندی شدند و سپس با همپوشانی ساده با مناطق مهم تاریخی و فرهنگی منطقه، نقشهٔ سیمای تنوع فرهنگی منطقه تهیه شد. در نهایت، با همپوشانی ساده، نقشه‌های سیمای تنوع زیستی و تنوع فرهنگی، نقشهٔ سیمای زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ متناسب با مقدار میانگین تنوع زیست‌فرهنگی هر یک از سه تالاب ذخیره‌گاه از کمترین به بیشترین به ترتیب با سه طبقه کم، متوسط و زیاد تهیه شد. در تهیه کلیه این نقشه‌ها، از نرم‌افزار ARCMAP نسخه ۷.۰ استفاده شده است.

تجزیه تحلیل آماری: در این تحقیق به منظور تجزیه و تحلیل آماری داده‌های جمع‌آوری شده از نرم‌افزار R، نسخه ۱.۳.۴ استفاده شد. برای شاخص‌های تنوع زیستی، نسبت تعداد گونه‌های پرندگان، پستانداران و گیاهان به تعداد کل گونه‌های این سه گروه اندازه‌گیری و سپس میانگین آن‌ها برای هر یک از سه تالاب ذخیره‌گاه محاسبه شد (رابطه‌های ۱ و ۲). برای شاخص‌های تنوع فرهنگی از رابطه شانون-وینر با استفاده از نرم‌افزار Ecological Methodology مقدار تنوع هر یک از ۱۰ شاخص تنوع فرهنگی محاسبه و سپس میانگین آن‌ها برای هر یک از سه تالاب ذخیره‌گاه (رابطه‌های ۳ و ۴) استفاده شد. تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون با میانگین تنوع زیستی و فرهنگی هر یک از سه تالاب ذخیره‌گاه (رابطه ۵) محاسبه شد. با کمک میانگین هر یک از شاخص‌های تنوع زیستی، تنوع فرهنگی و تنوع زیست‌فرهنگی سه تالاب، آن شاخص‌ها برای کل ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هم محاسبه شدند. برای مقایسه رابطه تنوع فرهنگی با تنوع زیستی در مناطق مختلف ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون، پس از اطمینان از توزیع نرمال داده‌ها، آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. سطوح معنی‌داری نیز $0.05/0$ در نظر گرفته شد.

یافته‌های پژوهش

شاخص‌های تنوع زیستی: تعداد گونه‌ها و شاخص‌های تنوع زیستی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون در جدول ۲ ارائه شده است. براساس نتایج حاصل، تنوع زیستی در هامون صابری ($656/0$) بیشتر و در هامون هیرمند ($538/0$) و هامون پوزک ($462/0$) کمتر از حد میانگین تنوع زیستی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون ($552/0$) می‌باشد. بنابراین، خطر کاهش تنوع زیستی در هامون هیرمند و هامون پوزک به مراتب بیشتر است.

شاخص‌های تنوع فرهنگی: شاخص‌های تنوع فرهنگی در ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون در جدول ۳ ارائه شده است. میانگین تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون $70.1/1$ محاسبه شد. نتایج نشان داد که تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون به ترتیب در هامون صابری ($79.0/2$) بالاتر از حد میانگین (طبقهٔ تنوع زیاد) و تنوع فرهنگی هامون هیرمند ($61.6/0$)، طبقهٔ تنوع متوسط و هامون پوزک ($41.1/0$) کمتر از حد میانگین (طبقهٔ تنوع کم) تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون می‌باشد. به طور کلی تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون کمتر از استاندارد متوسط ($25.2/2$) تعریف شده شاخص تنوع بوده است که نشان می‌دهد کل ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون تنوع فرهنگی مطلوبی ندارد.

همبستگی شاخص‌های تنوع زیستی و فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون: همبستگی پیرسون شاخص‌های تنوع زیستی و فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون در جدول ۴ ارائه شده است.

شاخص تنوع زیست فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون: نتایج شاخص‌های تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون، در جدول ۵ ارائه شده است. نتایج تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون ($126/1$) نشان داد، که دامنهٔ تنوع زیست‌فرهنگی تالاب‌های هامون هیرمند و هامون پوزک کمتر از میانگین شاخص تنوع زیست‌فرهنگی کل ذخیره‌گاه و در هامون صابری بالاتر از میانگین شاخص تنوع زیست‌فرهنگی کل ذخیره‌گاه می‌باشد. تنوع زیست‌فرهنگی کل ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون نیز کمتر از استاندارد متوسط ($25.2/2$) تعریف شده شاخص تنوع بوده و خطر از دست دادن تنوع زیست‌فرهنگی در ذخیره‌گاه وجود دارد.

جدول ۲- تنوع زیستی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون

مناطق ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون	گروه گیاهی/جانوری	تعداد گونه Logi	جانوری به تعداد کل گونه‌ها (رابطه ۱)	گروه‌های گیاهی و جانوری	میانگین تنوع Logi/LogHamoon	نسبت تعداد هر یک از
هامون هیرمند	پرنده‌گان	۲۵	۰/۶۱۵	۰/۵۳۸	۰/۵۳۸	۰/۵۳۸
	پستانداران	۵	۰/۴۸۲			
	گیاهان	۷	۰/۵۱۷			
هامون صابری	پرنده‌گان	۴۴	۰/۷۲۵	۰/۶۵۶	۰/۷۲۵	۰/۷۲۵
	پستانداران	۷	۰/۵۸۳			
	گیاهان	۱۲	۰/۶۶۰			
هامون پوزک	پرنده‌گان	۱۷	۰/۵۴۴	۰/۴۶۲	۰/۵۴۴	۰/۵۴۴
	پستانداران	۴	۰/۴۱۶			
	گیاهان	۵	۰/۳۲۷			
ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون	پرنده‌گان	۱۸۶	۱	۰/۵۵۲	۱	۱
	پستانداران	۲۸	۱			
	گیاهان	۴۳	۱			

جدول ۳- شاخص‌های تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون (براساس رابطه ۴)

نام روستا	گویش	مذهب	تنوع	معشتیت	باورها	بازیها	آداب	پوشش	ستئی	غذا	تنوع	صنایع	نام روستا
ورمال	۰/۴۶۹	۱/۲۷۴	۰/۴۶۹	۱/۲۰۶	۱/۳۸۶	۱/۲۲۳	۱/۹۱۱	۱/۴۴۹	۰/۸۸۱	۲/۳۱۹	۰/۵۴۹	۰/۵۴۹	۰/۵۴۹
محمدصفر	۰/۷۸۴	۱/۳۳۱	۰/۷۸۴	۲/۲۴۹	۲/۲۹۳	۱/۵۷۳	۲/۰۳۴	۱/۷۲۵	۱/۱۵۷	۲/۷۸۵	۱/۱۱۳	۱/۱۱۳	۱/۱۱۳
لطف الله	۰/۵۶۷	۱/۳۲۸	۰/۵۶۷	۲/۲۶۷	۲/۳۱۶	۱/۳۷۱	۲/۹۳۷	۲/۰۵۷	۱/۱۵۵	۲/۸۲۶	۱/۸۵۹	۱/۸۵۹	۱/۸۵۹
شاخص تنوع فرهنگی هامون هیرمند													۱/۶۱۴
لورگ باغ	۰/۱۹۱	۱/۱۹۱	۰/۸۸۱	۲/۲۳۵	۲/۲۵۹	۲/۱۲۸	۲/۸۳۷	۱/۹۵۵	۱/۲۱۲	۲/۸۷۱	۲/۱۵۶	۲/۱۵۶	۲/۱۵۶
دهنودیمه	۰/۶۵۳	۱/۶۳۷	۰/۶۵۳	۲/۱۴۳	۲/۴۴۲	۲/۱۷۱	۲/۱۷۴	۱/۴۵۱	۱/۱۵۷	۲/۷۸۵	۱/۱۱۳	۱/۱۱۳	۱/۱۱۳
پلگی بزی	۰/۷۲۲	۱/۴۲۰	۰/۷۲۲	۲/۰۹۵	۲/۳۰۶	۲/۰۰۶	۲/۹۳۶	۱/۹۸۵	۰/۹۲۲	۱/۱۵۵	۲/۸۲۶	۱/۸۵۹	۱/۸۵۹
شاخص تنوع فرهنگی هامون صابری													۲/۰۷۹
کرق شاه جان	۰/۹۸۷	۱/۷۲۳	۰/۹۸۷	۱/۱۳۵	۲/۲۸۶	۱/۲۷۴	۱/۸۵۰	۱/۴۲۲	۱/۰۴۸	۲/۵۹۵	۱/۹۱۸	۱/۹۱۸	۱/۹۱۸
تخت عدالت	۰/۶۵۱	۱/۳۱۲	۰/۶۵۱	۱/۲۰۳	۱/۲۹۸	۱/۴۷۶	۱/۶۲۳	۱/۷۸۱	۰/۹۸۷	۲/۴۳۱	۱/۱۳۵	۱/۱۳۵	۱/۱۳۵
گشاد	۰/۴۶۹	۱/۱۷۹	۰/۴۶۹	۱/۱۰۱	۱/۲۷۸	۱/۰۸۶	۱/۸۳۰	۱/۴۱۴	۱/۹۱۸	۲/۳۳۶	۰/۷۵۲	۰/۷۵۲	۰/۷۵۲
شاخص تنوع فرهنگی هامون پوزک													۱/۴۱۱

ارزیابی سیمای تنوع زیستی: سیمای تنوع زیستی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون در شکل ۲ ارائه شده است.

ارزیابی سیمای تنوع فرهنگی: سیمای تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون در شکل ۳ ارائه شده است.

ارزیابی سیمای تنوع زیست‌فرهنگی: نقشه سیمای تنوع زیست‌فرهنگی در شکل ۴ ارائه شده است. این نقشه نشان می‌دهد که تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون در مناطقی که تنوع زیستی و تنوع فرهنگی به صورت مشترک زیاد بوده غنی‌تر می‌باشد. سطح مناطقی با تنوع زیست‌فرهنگی زیاد خیلی کم بوده و سطح وسیعی از ذخیره‌گاه زیست‌کرده نیز قادر تنوع زیست‌فرهنگی می‌باشد.

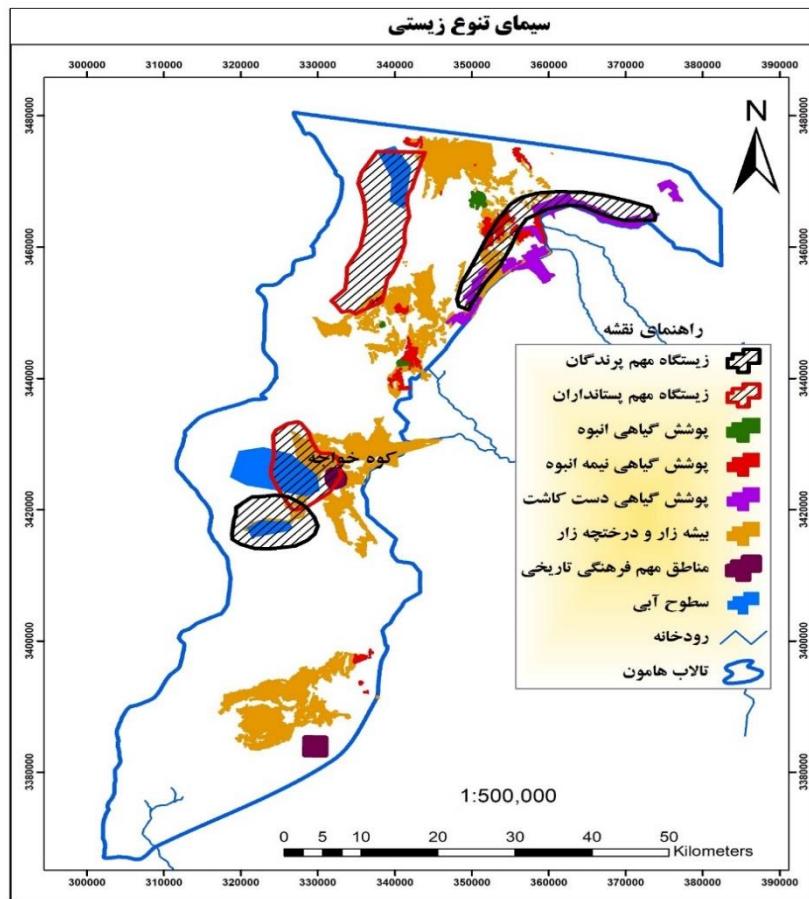
جدول ۴- ماتریس همبستگی بین شاخص‌های مختلف تنوع زیستی و فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون

	تعداد	تعداد	تعداد	صنایع	غذایی	معماری	پوشش	آداب	بازیها	باورها	معیشت	مذهب	گویش
پستانداران	گیاهان	پرندگان	دستی	ستی									
-۰/۳۳۶	-۰/۳۸۶	-۰/۳۲۶	-۰/۲۵	-۰/۲۱۷	-۰/۱۰۷	-۰/۳۷۶	-۰/۱۷۶	-۰/۴۵	-۰/۱۶۷	-۰/۲۳۹	-۰/۷۴۷*	گویش	
-۰/۲۷۴	-۰/۴۱۳	-۰/۴۰۸	۰/۰۴۶	-۰/۱۴۱	-۰/۱۰۱	-۰/۱۳۸	-۰/۰۰۳	-۰/۰۱۸	-۰/۳۸۹	-۰/۱۷۹		مذهب	
۰/۶۳۴	۰/۶۸۶*	۰/۷۸۹*	۰/۰۷۹	۰/۷۶۷*	۰/۴۴۵	۰/۶۳۲	۰/۵۸۱	۰/۴۳۱	-۰/۳۴۷			معیشت	
-۰/۲۶۸	-۰/۳۴۷	-۰/۳۳۶	-۰/۶۳۴	-۰/۲۵۸	-۰/۲۳۵	-۰/۱۸۷	-۰/۰۰۶	-۰/۲۷۷				باورها	
۰/۰۵۷	۰/۳۵۲	۰/۱۵۴	-۰/۰۹۶	۰/۵۶۸	-۰/۱۰۹	۰/۷۹۹**	۰/۴۰۶**					بازیها	
۰/۳۷	۰/۰۵۳	۰/۱۲۶	-۰/۵۱۲	۰/۲۶۳	۰/۰۴۳	۰/۵۶۶**						آداب	
۰/۶۵۴	۰/۳۹۴	۰/۴۸۶	-۰/۲۲۱	۰/۸۱۸**	-۰/۳۵۹							پوشش	
۰/۱۰۵	۰/۰۷۲	۰/۰۲۵	۰/۲۸۲	-۰/۴۳۴								معماری	
												ستی	
۰/۶۷	۰/۵۹	۰/۷۳۹*	۰/۱۶۷									غذایی	
۰/۲۳۸	۰/۴۱۳*	۰/۲۸۹										صنایع	
												دستی	
۰/۸۹۹***	۰/۹۶۲***											تعداد	
												پرندگان	
۰/۹۱***												تعداد	
												گیاهان	
												تعداد	
												پستانداران	

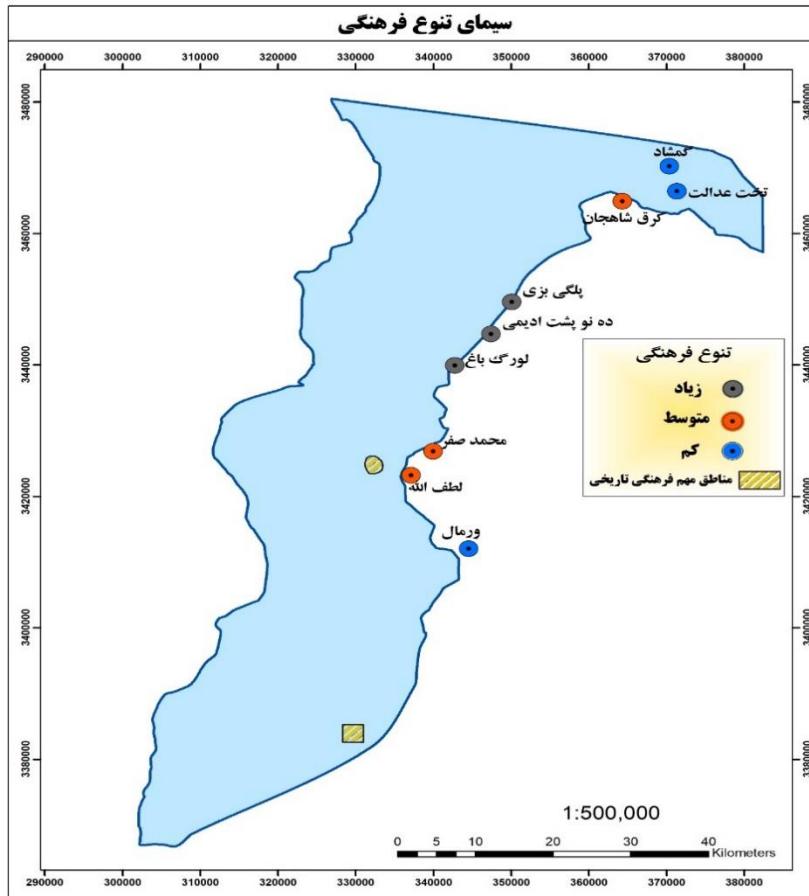
*** $P < .001$, ** $P < .01$, * $P < .05$

جدول ۵. شاخص‌های تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون

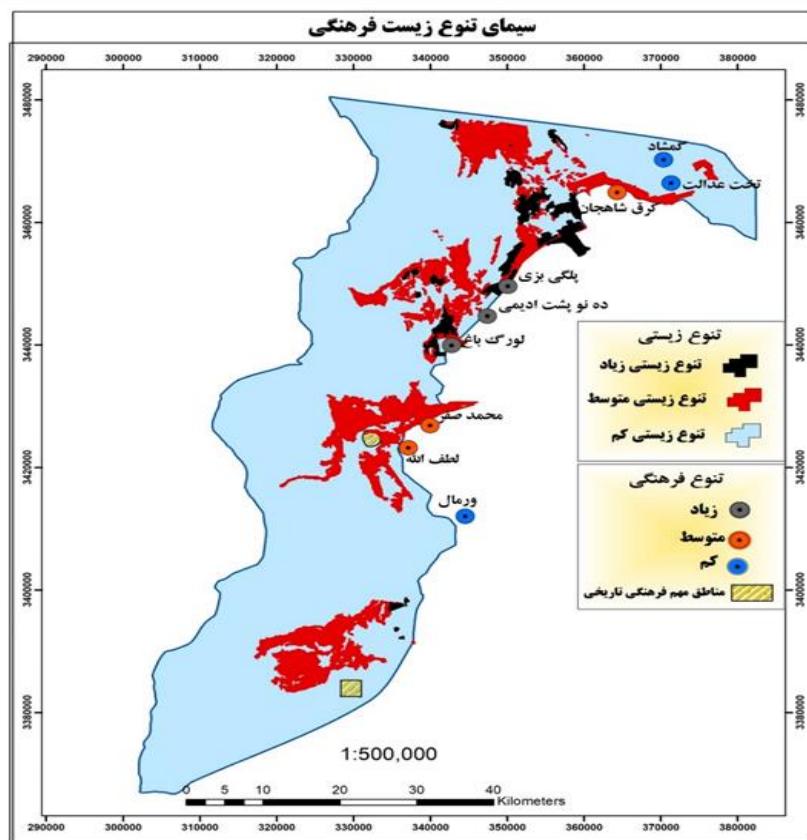
هامون پوزک	هامون صابری	هامون هیرمند	
۰/۴۶۲	۰/۶۵۶	۰/۵۳۸	شاخص تنوع زیستی (روابط ۱ و ۲)
۱/۴۱۱	۲/۰۷۹	۱/۶۱۴	شاخص تنوع فرهنگی (روابط ۳ و ۴)
۰/۹۳۶	۱/۳۶۷	۱/۰۷۶	شاخص تنوع زیستی فرهنگی (رابطه ۵)
میانگین شاخص تنوع زیستی فرهنگی			
۱/۱۲۶			کل ذخیره گاه زیست کرده هامون

شکل ۲- سیمای تنوع زیستی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون

شکل ۳- سیمای تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرده هامون

شکل ۴ - سیمای تنوع زیست‌فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون

بحث

تنوع زیستی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون: بررسی تنوع پوشش گیاهی نشان داد که هامون صابری دارای ۱۲ گونه گیاهی است و از سه فرم رویشی درختی و درختچه‌ای، بوته‌ای و علفی تشکیل شده است. از این تعداد ۲ گونه فرم درختی و درختچه‌ای، ۳ گونه فرم بوته‌ای و ۷ گونه فرم علفی وجود دارد. هامون پوزک نیز دارای ۷ گونه گیاهی است که از این تعداد، ۲ گونه درختی و درختچه‌ای، ۲ گونه بوته‌ای و ۳ گونه علفی است. هامون هیرمند دارای ۵ گونه گیاهی است که از این تعداد، ۲ گونه درختی و درختچه‌ای و یک گونه بوته‌ای و ۲ گونه علفی دارد (DOE, 2015). یکی از مهمترین دلایل تنوع گیاهی بیشتر در هامون صابری وجود گودال‌های آبی می‌باشد که موجب ماندگاری بیشتر آب می‌شود. در چند سال گذشته در زمان تراسالی بهدلیل وجود آب در بیشتر مناطق ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون بیش از ۴۰ گونه گیاهی وجود داشته است (Shah Mohammadi and Maleki, 2011).

گیاهان مرتّعی حاشیه ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون که پس از عقب‌نشینی آب مورد استفاده دامداران سیستان قرار می‌گیرند، متأثر از تراسالی و خشکسالی بوده، به طوری که در زمان تراسالی سطح نسبتاً وسیعی را به خود اختصاص داده و از گونه‌های علوفه‌ای پوشیده می‌شوند، در حالی که در سال‌های اخیر به دلیل خشکسالی، اثری از گونه‌های مناسب علوفه‌ای نمانده و اگر هم در مناطقی این گونه‌ها مشاهده شده در اثر فشار چرا، به شدت تخریب شده‌اند. در نیازارها ترکیبی از چند گونه گیاهی از قبیل، نی، لؤی، هزارنی و جگن وجود داشته که به‌خاطر تراکم بیشتر نی نسبت به سایر گونه‌ها به نیازار معروف شده که منبع تغذیه گوسفندان و گاوها سیستانی می‌باشند.

بررسی‌ها نشان داد در زمان پرآبی بیش از ۴۰ گونه پستاندار در زیستگاه‌های اطراف ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون پراکنش داشته‌اند (Shah Mohammadi and Maleki, 2011). در طول انجام این مطالعه، تعداد پستاندار هامون صابری ۷ گونه، هامون هیرمند ۵ گونه و هامون پوزک ۴ گونه بوده است. در زمان پرآبی بیش از ۲۲۰ پرنده در ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون پراکنش داشته‌اند (GDEP, 2020). در صورتی که در زمان انجام این تحقیق، تعداد پرندگان هامون صابری ۴۴ گونه، هامون

هیرمند ۲۵ گونه و هامون پوزک ۱۷ گونه بوده است. بسیاری از این گونه‌ها فقط مهاجرند و در منطقه تولید مثل نمی‌کنند (Nouri, 1998). با این حال، تنوع زیستی در ذخیره‌گاه زیست کرده هامون نسبت به گذشته به سرعت روند کاهش را بدلاً لیل خشکسالی‌های گسترده و پیوسته چندین ساله، عدم تأمین حق آب تالاب هامون توسط کشور همسایه افغانستان، مدیریت نامناسب توزیع آب در منطقه و بهره‌برداری بیش از حد منابع محیطی نشان می‌دهد (Nouri *et al.*, 2007). میزان شاخص تنوع زیستی مطابق جدول ۲ در ذخیره‌گاه زیست کرده هامون نشان داد که تنوع زیستی در هامون صابری (۰/۶۵۶) بیشتر و در هامون هیرمند (۰/۵۳۸) و هامون پوزک (۰/۴۶۲) کمتر از حد میانگین تنوع زیستی ذخیره‌گاه زیست کرده هامون (۰/۵۵۲) می‌باشد. بنابراین، خطر کاهش تنوع زیستی در هامون هیرمند و هامون پوزک به مراتب بیشتر است. با این حال، خطر کاهش تنوع زیستی در ذخیره‌گاه زیست کرده هامون وجود دارد. از جمله دلایل کاهش تنوع زیستی، خشکسالی‌های پی‌درپی، تغییر اقلیم، دستکاری-های انسانی، عدم مدیریت پایدار توزیع آب و سدسازی در حوزه بالادست هیرمند بوده که موجب شده اکثر مناطق ذخیره‌گاه زیست کرده خشک گردند. نبود آب کافی سبب کاهش پوشش گیاهی و گونه‌های جانوری شده است (UNEP, 2006).

تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست کرده هامون: تنوع گویش یکی از شاخص‌های تنوع فرهنگی است. زیرا از مهمترین ویژگی‌های انسان‌ها، توانایی برقراری ارتباط با کمک زبان برای تأمین نیازهای جسمانی، روحی و ... می‌باشد. زبان یا گویش به انسان‌ها در فرهنگ‌سازی، تجربه‌اندوختی و انتقال سبک زندگی و رفتار از نسلی به نسل دیگر کمک می‌کند (Ghannadan *et al.*, 2004; Raees Alzakerin, 1991). گویش‌های محلی پشتونهای برای زبان و ادبیات رسمی هر کشور می‌باشند و چه بسا با انتقال واژه‌های محلی به فرهنگ رسمی جامعه ممکن است به بسیاری از نیازمندی‌های جدید پاسخ داده شود و دستگاه‌های رسمی مانند فرهنگستان‌ها را از واژه‌های جدید بی‌نیاز سازد (Ghannadan *et al.*, 2004). نتایج تنوع گویش جوامع ذخیره‌گاه زیست-کرده هامون (جدول ۳) نشان داد که بیشترین تنوع گویش‌ها در روستای کرق شاه‌جان (۱/۷۳۳) و روستای دهنو ادیمی (۱/۶۳۷) به دلیل وجود تنوع قومی بلوج، زابلی و افغان بوده که موجب شده مردم به گویش‌های مختلفی باهم صحبت کنند. کمترین تنوع گویش نیز در روستای گمشاد (۱/۱۷۹) به دلیل تنوع قومی کم بوده که صرفاً قوم بلوج در آنجا ساکن می‌باشند. بررسی‌های نشان داد که اصلی‌ترین دلیل تنوع پایین گویش در منطقه، عدم صحبت کودکان و نوجوانان در خانواده و مدرسه با گویش محلی است. متأسفانه مردم منطقه گویش محلی را برای کودکان خود ایراد بزرگ و ناپسند می‌دانند که خود یکی از تهدیدهای فرهنگی بزرگ در منطقه است (Bashirnejad, 2005). در تحقیق مشابه‌ای در کشور مکزیک اثرات کاهش گویش محلی نیز گزارش شده است که با بی‌توجهی مسئولین، گویش‌های محلی از فضاهای عمومی و نهادی، رسانه‌های ارتباطات جمعی مانند رادیو و تلویزیون حذف شده و میزان استفاده از آن‌ها در میان جوامع و خانواده‌ها کاهش یافته است. برخی از مردم محلی نیز پذیرفته‌اند که با از بین رفتن گویش‌ها فقط به کمک زبان خارجی می‌توانند ارتباط برقرار نموده و راه ساده‌ای برای نجات میراث فرهنگی خود ندارند (Vidal *et al.*, 2020).

تنوع مذهب نیز یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است، قبل از اسلام مذهب مردم سیستان زرتشتی بوده است. امروزه اکثربیت مردم این منطقه مسلمان‌اند که به دو مذهب شیعه و سنتی حنفی تقسیم می‌شوند (Academician *et al.*, 2011). با توجه به اینکه در این منطقه تنها دو نوع مذهب شیعه و سنتی وجود دارد بنابراین تنوع مذهب زیاد نمی‌باشد. بیشترین تنوع مذهب به ترتیب در روستاهای کرق شاه‌جان (۰/۹۸۷)، لورگ باغ (۰/۸۸۱) بوده و علت آن است که در این روستاهای، جوامع افغان، بلوج و زابلی زندگی می‌کنند. کمترین تنوع مذهب نیز در روستای گمشاد و ورمال (۰/۴۶۹) بوده است. با توجه به اینکه در این منطقه تنها مهاجرین افغانی زندگی می‌کنند بنابراین تنوع مذهب بسیار کم می‌باشد (Afshar Sistani, 2001).

تنوع معیشت یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است. ذخیره‌گاه زیست کرده هامون منبع بسیار مهمی برای امرار و معاش گروه‌های مختلفی از مردم منطقه می‌باشد که می‌توان آن‌ها را به گروه‌های دامدار، صیاد، شتردار، کشاورز، گاودار و کارمند تقسیم نمود. در سال‌های نه چندان دور، جمع زیادی از خانوارهای سیستانی در جزایر کوچک مابین این ذخیره‌گاه زیست کرده پراکنش داشتند و به پرورش گاو مشغول بودند که در اصطلاح محلی به آن‌ها "تختک" می‌گفتند (Raees Alzakerin, 1991; Sergazi, 2021). قشر دومی که وابستگی مستقیم به ذخیره‌گاه زیست کرده هامون داشتند، شکارچیان و صیادان بودند که صید

ماهی و شکار پرندگان تالابی منبع تأمین معاش آن‌ها بوده است. در دو دهۀ گذشته که تالاب دارای آب و نیازهای کافی بوده، بیش از ۱۳۵۰ خانوار صیاد و شکارچی در حاشیۀ ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون استقرار داشته‌اند. آن‌ها در حال حاضر یا تغییر معاش داده و یا مهاجرت نموده‌اند و تنها کمتر از ۱۰۰ خانوار از آن‌ها در منطقه زیست می‌کنند. سومین قشر وابسته به ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون، عشاپر دامداری هستند که به پرورش گوسفند و بز اشتغال دارند و علوفه مورد نیاز دام‌هایشان را از مراتع و علفزارهای حاشیۀ هامون و پیرامون ذخیره‌گاه زیست کرۀ تهیه می‌کنند (Sergazi, 2021). چهارمین قشر کشاورزان می‌باشند که در زمان کم آبی و مرتبط بودن بستر ذخیره‌گاه زیست کرۀ هامون در برخی نقاط از جمله هامون صابری بهصورت دیم به کشت صیفی‌جات (خربزه و هندوانه) در بستر ذخیره‌گاه زیست کرۀ می‌پرداختند. پنجمین قشر شترداران می‌باشند که متأسفانه با خشک شدن اغلب مناطق ذخیره‌گاه زیست کرۀ هامون، حداکثر بهره‌برداری را انجام داده و در کاهش پوشش گیاهی با مصرف بیش از اندازه خوارک سرشاخه‌های گز، خارشتر و سایر گونه‌های گیاهی نقش داشته‌اند. نتایج نشان داد که بیشترین تنوع معیشت بهترتبی در روستاهای لطف‌الله (۲/۲۶۷) و لورگ باغ (۲/۲۳۵) بوده که جوامع این منطقه مشاغل کشاورزی، دامداری و کارمندی داشته‌اند و کمترین تنوع معیشت (۱/۰۱۲) در روستای گمشاد بوده که متأسفانه درصد بیشتری از مردم بیکار بوده‌اند. مهمترین دلیل آن نیز، خشک شدن ذخیره‌گاه زیست کرۀ هامون بوده که در نتیجه آن، مشاغل دامداری، صیادی، حصیریافی و گاوداری منطقه از بین رفته است (Sergazi, 2021).

تنوع باورها و اعتقادات نیز یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است که اعتقادات و باورهای مختلف مردم، اعم از باورهای اجتماعی، فرهنگی، مذهبی و... را در بر می‌گیرد. باورها، یکی از مؤلفه‌های فرهنگ عامه می‌باشند. باور عامیانه یک پدیدۀ روحی اجتماعی متداول در زندگی انسان‌ها بوده و نتیجه عکس‌العمل انسان در مقابله و جدال با طبیعت و محیط پیرامونی است. عقاید مردم، تعیین‌کننده نوع رفتار و کردار آن‌هاست (Afshar Sistani, 2001). باورها و اعتقادات زیادی در منطقه از جمله جنگ درود، رسم اوشیداء، ختنه سوری، آرزوکه، حشر (کمک در انجام کارهای کشاورزی بهصورت دسته جمعی)، ارده‌خوانی و وجود دارند (Raees Alzakerin, 1991). نتایج تنوع باورها و اعتقادات نشان داد که بهترتبی بیشترین تنوع در روستاهای دهنو ادیمی (۲/۴۳۳) و پلکی بزی (۲/۳۰۶) و کمترین تنوع باورها و اعتقادات در روستای گمشاد (۱/۲۷۸) بوده است. با بررسی نتایج مشخص گردید ختنه سوری و انجام حشر بیشتر از سایر باورها و اعتقادات در جوامع انسانی منطقه رواج دارد.

تنوع بازی‌ها و سرگرمی‌ها یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است. در سیستان، بازی‌ها و سرگرمی‌های زیادی وجود داشته که با پیدایش تلویزیون، رادیو، سینما، اینترنت و... این سرگرمی‌ها کاهش یافته است. یکی از سرگرمی‌های جالب شاهنامه‌خوانی و نقایل بوده که امروزه بهندرت در روستاهای انجام می‌شود. نتایج نشان داد که بیشترین تنوع بازی‌ها و سرگرمی‌ها در روستاهای دهنو ادیمی (۲/۱۷۱)، لورگ باغ (۲/۱۲۸) و کمترین آن در روستای گمشاد (۱/۰۸۶) بوده است. بیشترین درصد بازی و سرگرمی در روستای لورگ باغ مربوط به چوبازی و کبدی بوده است (Academician *et al.*, 2011).

تنوع آداب و رسوم نیز یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است. در سیستان آداب و رسوم برگرفته از اقلیم و طبیعت منطقه، اعتقادات و طبقات اجتماعی مردم است و در مناسبات‌های مختلف، انواعی از آن از جمله جشن بهارچرانی، مراسم حلک لدی، موسیقی‌های سنتی سیستانی، چهارشنبه سوری، رمضان خوانی، رقص چوب، جشن گندم، جشن نی‌کاری و... انجام می‌شود. نتایج نشان داد که بیشترین تنوع در روستاهای دهنو ادیمی (۳/۱۸۷) و پلکی بزی (۲/۹۳۶) بوده و کمترین تنوع آداب و رسوم در روستای گمشاد (۱/۸۳۰) بوده است. شناخت و آشنایی جوانان منطقه با آداب و رسوم و اعتقادات و باورها هنوز در جوامع محلی مرسوم می‌باشد. جشن گندم و جشن نی‌کاری بیشترین درصد از تنوع آداب و رسوم را بین جوامع محلی تشکیل می‌داد (Academician *et al.*, 2011).

تنوع پوشش یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است. نوع پوشش مردم هر قومی به وضعیت جغرافیایی هر منطقه بستگی دارد که تأثیر آن را می‌توان در جنس و نیز ظاهر لباس مشاهده کرد. "لنگ" یکی از پوشش مردان زابلی است که باعث حفاظت چشم در برابر بادهای شدید و گردوبغار می‌شود. "کبا" نیز یکی دیگر از پوشش مردان بلوج در فصل زمستان است (Emrani Nasab, 2008; Bijani *et al.*, 2007). تنوع پوشش محلی نشان داد که بیشترین تنوع پوشش در روستاهای دهنو ادیمی (۲/۱۷۴) و لطف‌الله (۲/۰۵۷) و کمترین تنوع پوشش در روستای گمشاد (۱/۴۱۴) بوده است. تنوع پوشش محلی در منطقه

بسیار کاهش یافته و بسیاری از جوانان تمایل به پوشیدن لباس رسمی و شهری دارند و متأسفانه در برخی مناطق نوع پوشش محلی را جایز نمی‌دانند. در مناطقی با تنوع پوشش محلی بالا نیز این پوشش محلی توسط اکثر سالمدان که هنوز به فرهنگ خود پایبند می‌باشند استفاده می‌شود (Oveisi, 2014).

تنوع معماری سنتی نیز یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است. در گذشته، یکی از جاذبه‌های سیستان، معماری و بهره‌گیری از فرآیند چرخه طبیعت در ساخت مسکن بوده که به بهترین شکل مورد استقبال مردم قرار می‌گرفته است (Sergazi, 2021). با توجه به درجه حرارت زیاد، رطوبت کم و گرد و غبار هوای اکثر خانه‌ها دارای حیاط مرکزی در وسط ساختمان بودند که با تعییه حوض آب و احداث باعچه، رطوبت در فضای زیستی خانه بیشتر می‌شد. دیوارهای خشتشی و آجری نیز به لحاظ تحمل بار سنگین طاق‌های قوسی و گردی با ضخامت زیاد ساخته می‌شد. حیاط به عنوان فضای ارتباطی بین کلیه قسمت‌های خانه بوده است (Emrani Nasab, 2008). در حال حاضر معماری سنتی (بنای ساختمان) در روستاهای دهنو ادیمی (۱/۴۵۱) و لورگ باع (۱/۳۱۲) باشد. نتایج نشان داد که بیشترین تنوع معماری سنتی (بنای ساختمان) در روستاهای دهنو ادیمی (۱/۴۵۱) و لورگ باع (۱/۳۱۲) و کمترین آن در روستای ورمال (۰/۸۸۱) بوده است. متأسفانه معماری سنتی منطقه به دلیل تمایل مردم به ساخت خانه‌های آجری، سیمانی و عدم تمایل آن‌ها به ساخت خانه‌های گنبدهای گاهش یافته است (Bazarafkan et al., 2013).

تنوع غذایی یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است. غذای عمدۀ جوامع محلی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون را نان گندم، جو و عدس، شیر، دوغ، ماست و قروت (کشک محلی) و در موارد کمتر گوشت و ماهی تشکیل می‌دهد (Academician et al., 2011). تنوع غذایی در جوامع محلی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون زیاد می‌باشد که این تنوع شامل غذاهای تنوری، چلبک، پترونگ، راب، اشکنه گشنیز، آبغوشت زابلی، چنگالی، غلور، کشک زرد، گندم شیر، خرمابریون، اشکنه، رشته بربیو، قوتوی سیستانی، شیرۀ هندوانه و کلوچه خرمایی می‌باشد (Bashirnejad, 2005). نتایج نشان داد که بیشترین تنوع غذایی در روستاهای دهنو ادیمی (۳/۰۰۵) و پلگی بزی (۲/۹۵۵) و کمترین تنوع غذایی در روستای ورمال (۲/۳۱۹) بوده است. در جوامع محلی پخت و پز غذاهای محلی قدیمی رواج دارد که بیشترین تنوع غذایی مربوط به آبغوشت زابلی و کشک زرد می‌باشد.

تنوع صنایع دستی یکی دیگر از شاخص‌های تنوع فرهنگی است. فعالیت‌های صنایع دستی به طور سنتی از گذشته در جوامع محلی این منطقه توسط زنان انجام می‌شد. زیرا زنان به علت سنت‌ها و عقاید مردان، نمی‌توانند در خارج از خانه کار کنند. در نتیجه هر زن و دختر از هفت سالگی و به بهانه تزئین لباس خود، سوزن‌دوزی را آموخته و بدین‌ترتیب به معاش خانواده کمک می‌کنند. سفال‌سازی، قالی و گلیم‌بافی و حتی نمد مالی توسط زنان انجام می‌شود (Raees Alzakerin, 1991; Academician et al., 2011). صنایع دستی مردم سیستان شامل فرش، قالیچه‌بافی، گلیم‌بافی، حصیر‌بافی، خامه دوزی، سوزن‌دوزی، پارچه‌بافی و ... می‌باشد. نتایج نشان داد که بیشترین تنوع در روستاهای دهنو ادیمی (۲/۴۶۵) و لورگ باع (۲/۱۵۶) و کمترین تنوع در روستای ورمال (۰/۵۴۹) بوده است. تنوع صنایع دستی منطقه ارتباط مستقیمی با تنوع زیستی دارد و با توجه به کاهش تنوع زیستی منطقه در چند سال اخیر، تنوع صنایع دستی نیز کاهش یافته و در سال‌های اخیر به دلیل عدم وجود منابع اولیه طبیعی در منطقه، تولید آن مقرن به صرفه نمی‌باشد (Sergazi, 2021).

میزان شاخص تنوع فرهنگی (جدول ۳) نشان داد تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون به ترتیب در هامون صابری (۲/۰۷۹) بالاتر از حد میانگین و تنوع فرهنگی هامون هیرمند (۱/۶۱۴) و هامون پوزک (۱/۴۱۱) کمتر از حد میانگین تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون (۱/۰۲۱) می‌باشد. بنابراین، خطر کاهش تنوع فرهنگی در هامون پوزک بیشتر از سایر مناطق مشاهده می‌گردد. از جمله دلایل کاهش تنوع فرهنگی، خشکسالی‌های پی‌درپی بوده که موجب مهاجرت اغلب مردم به این مناطق می‌شود (Beyk Mohammadi et al., 2005). کاهش پوشش گیاهی اثر مستقیم بر کاهش صنایع دستی وابسته به آن داشته است (Bazarafkan et al., 2013). عدم وجود آب در چندسال اخیر در هامون پوزک موجب از بین رفتن مستقیم مشاغل صید و صیادی منطقه شده است (Khosravi, 2010). نتایج تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون نشان داد که میانگین تنوع فرهنگی هامون هیرمند، هامون صابری و هامون پوزک کمتر از استاندارد متوسط تنوع (۲/۲۵) بوده است که در نتیجه آن، ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون تنوع فرهنگی مناسبی نداشته که آسیب‌های جبران‌ناپذیر فرهنگی را به دنبال خواهد داشت.

رابطه بین شاخص‌های تنوع فرهنگی و تنوع زیستی در ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون: تنوع گویش فقط با تنوع مذهب همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته که نشان می‌دهد هرچه تنوع مذهب بیشتر باشد، گویش محلی منطقه نیز متنوع‌تر است. شاخص تنوع معيشت با شاخص‌های تنوع غذایی، تعداد گونه‌های پرندگان و گیاهان همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته است. این نشان می‌دهد که تعداد و تنوع غذا، گیاهان و پرندگان موجب تنوع بیشتری در معيشت شده و بسیاری از معيشت‌ها به آن‌ها وابسته‌اند.

شاخص تنوع غذا با شاخص‌های تنوع معيشت، تنوع پوشش محلی و تعداد گونه‌های پرندگان همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته است. این نشان می‌دهد که تنوع غذایی رابطه مستقیمی با معيشت، پوشش محلی و تعداد و تنوع پرندگان داشته و وابستگی آن‌ها به همدیگر چه از لحاظ ماده اولیۀ غذایی و دیگر استفاده‌ها زیاد است. شاخص صنایع دستی با تعداد گیاهان همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته است. آن نشان می‌دهد که تنوع در صنایع دستی وابستگی مستقیمی به گیاهان به عنوان ماده اولیه آن‌ها دارد.

شاخص تنوع بازی و سرگرمی با شاخص‌های تنوع پوشش محلی و تنوع آداب و رسوم همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته است. این نشان می‌دهد که بیشتر بازی‌ها و سرگرمی‌ها به پوشش محلی و آداب و رسوم منطقه وابسته بوده است.

شاخص تنوع آداب و رسوم با شاخص‌های تنوع بازی‌ها و تنوع پوشش محلی همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته است. این نشان می‌دهد بیشتر آداب و رسوم منطقه وابسته به بازی‌ها و سرگرمی‌ها و پوشش محلی منطقه بوده است.

شاخص تنوع پوشش محلی با شاخص‌های تنوع غذایی و تنوع بازی و سرگرمی همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته است. این نشان می‌دهد که در جوامع با تنوع غذایی و بازی و سرگرمی بیشتر، تنوع پوشش محلی نیز بیشتر بوده است.

شاخص تعداد گونه‌های گیاهان با شاخص‌های تنوع معيشت، تنوع صنایع دستی، تعداد گونه‌های پرندگان و پستانداران همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته است. این نشان می‌دهد تنوع در معيشت و صنایع دستی، وابستگی مستقیمی با تنوع گیاهی و جانوری دارد.

شاخص تعداد گونه‌های پرندگان با شاخص‌های تنوع معيشت، تعداد گونه‌های گیاهان و پستانداران همبستگی مثبت و معنی‌دار داشته است. این نشان می‌دهد که با افزایش تنوع گیاهی و جانوری منطقه، تنوع در معيشت نیز افزایش می‌یابد.

تحقیق مشابه در آفریقا نشان داد که تنوع گویش و تنوع گونه‌ای با هم رابطه مستقیمی داشتند که نشان می‌دهد بین توزیع گونه‌ها و تنوع گویش همخوانی وجود دارد و فرهنگ انسانی مستقیماً بر تنوع گویش و تنوع گونه‌ای تأثیر می‌گذارد (Smith, 2001). در تحقیق مشابه دیگر در آفریقا گزارش شد که ارتباط مستقیمی بین تنوع گویش و تنوع گونه‌ای وجود ندارد که این عدم همبستگی همسو با نتیجه مطالعه حاضر می‌باشد. دلایل مختلفی در این خصوص مطرح است: نقش نسبتاً ضعیف تنوع گویش به عنوان یک متغیر تأثیرگذار در تنوع گونه‌ای نشان داد که عوامل انسانی در الگوی تنوع گونه‌ای نقش نداشته‌اند. علاوه بر آن، تنوع گونه‌ها مدت‌ها قبل از تکامل انسان‌ها نیز وجود داشته است که در پیشینه سنگواره‌ها نیز به اثبات رسیده است. مناطق با قدمت تمدنی زیاد در آفریقا از تنوع گونه‌ای بالایی برخوردار بوده اند (Connagh, 1987). علاوه بر آن، معمولاً در از دست دادن گویش و گونه‌ها، میزان تراکم جمعیت بالا می‌تواند تأثیرگذار باشد. با این که، در سراسر جنوب صحرای آفریقا، همبستگی مثبتی بین تراکم بالای جمعیت و تنوع گونه‌ای وجود داشت (Balmford *et al.*, 2001). با این وجود، ارتباط مستقیم معنی‌داری بین تنوع گویش و تنوع گونه‌ای مشاهده نشد. به هر حال، توجه به این محدودیت هم مهم است که مقیاس برای تشخیص تغییرات فعالیت‌های انسانی و توزیع گونه‌ها از پیچیدگی خاصی برخوردار است.

در مطالعه دیگر، ارتباط بین تنوع فرهنگی و تنوع زیستی در کشور چین مشاهده شد که در مناطق با تنوع زیستی بالا، گروه‌های قومی باستانی دارای مواد غذایی متنوع و فراوان، جمعیت زیاد و طول عمر طولانی بوده و دارای تنوع در محصولات و شیوه‌های زندگی هستند. افراد در سطح گروه‌های قومی به عناصر زبانی آوایی، واژگانی و دستوری بیشتری برای توصیف گیاهان و جانوران مختلف و پدیده‌های طبیعی، جمع‌آوری گیاهان طبیعی، صید جانوران وحشی، جلوگیری از آسیب به جانوران وحشی و جلوگیری از بلایای طبیعی و سازگاری با محیط‌های پیچیده طبیعی نیاز دارند که به ارتقاء تغییر در گفتار و شکل‌گیری تنوع زبانی نیز کمک می‌کند (Zhang *et al.*, 2022). به دلیل صنعتی شدن، شهرنشینی و مهاجرت جمعیت و با وجود اینکه تفاوت‌های

منطقه‌ای در تنوع گویش‌های چینی وجود داشت، هیچ رابطه معنی‌داری بین تعداد انواع گویش‌های چینی و شاخص‌های تنوع زیستی مشاهده نشد. تنوع آوایی، واژگانی و دستوری گویش‌ها، همیستگی مثبت قابل توجهی با تنوع جانوران و گیاهان در چین داشت. همیستگی مثبت بین تنوع زبانی و تنوع گیاهی بیشتر از تنوع زبانی و تنوع جانوری محلی در این کشور بود. علاوه بر این، تنوع گویش‌های چینی با سرعت صنعتی شدن و شهرنشینی در چین روند کاهشی داشته است. لازم به ذکر است که تنوع زیستی و تنوع زبانی تحت تأثیر تفاوت در مساحت و جمعیت مناطق نیز می‌باشند (Zhang *et al.*, 2022).

نتیجه‌گیری

ذخیره‌گاه‌های زیستکره به عنوان مناطق حفاظتی و الگویی مناسب برای ارائه تنوع زیستفرهنگی و درک روابط چندگانه بین مردم و طبیعت می‌باشند. تنوع زیستی در ذخیره‌گاه زیستکره هامون نسبت به گذشته روند کاهشی داشته و نسبت به استانداردهای محیط‌زیستی بسیار پایین و نگران‌کننده می‌باشد. تنوع زیستی در هامون صابری بدلیل وجود گودال‌های آبی و ماندگاری آب بیشتر بوده است. تنوع فرهنگی هامون صابری بالاتر و تنوع فرهنگی هامون پوزک کمتر از حد میانگین تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیستکره هامون بوده است. بنابراین، خطر کاهش تنوع فرهنگی در هامون پوزک بیشتر از دو تالاب دیگر ذخیره‌گاه مشاهده شده است. به‌طور کلی نیز، تنوع فرهنگی ذخیره‌گاه زیستکره هامون کمتر از استاندارد متوسط تعریف شده شاخص تنوع بوده است که در نتیجه‌آن، این ذخیره‌گاه تنوع فرهنگی مناسبی نداشته که آسیب‌های جبران‌ناپذیر فرهنگی را به‌دبای خواهد داشت. دامنه تنوع زیستفرهنگی تالاب‌های هامون هیرمند و هامون پوزک کمتر از میانگین شاخص تنوع زیستفرهنگی کل ذخیره‌گاه و در هامون صابری بالاتر از میانگین شاخص تنوع زیستفرهنگی کل ذخیره‌گاه می‌باشد. تنوع زیست فرهنگی کل ذخیره‌گاه زیستکره هامون نیز کمتر از استاندارد متوسط تعریف شده شاخص تنوع بوده و خطر از دست دادن تنوع زیستفرهنگی در ذخیره‌گاه وجود دارد. از جمله دلایل کاهش تنوع زیستفرهنگی، خشکسالی‌های پی درپی بوده که موجب از بین رفتن مستقیم مشاغل صید و صیادی منطقه و مهاجرت مردم شده است (Beyk Mohammadi *et al.*, 2005). از بین رفتن زمینه‌های اشتغال مردم موجب مهاجرت بسیاری از آن‌ها به شهرهای اطراف شده و همچنین با توجه به هم مرز بودن منطقه با کشور افغانستان، زمینه‌های قاچاق مواد مخدر، سوخت و کالا نیز فراهم شده است. علاوه بر آن‌ها، وزش بادهای ۱۲۰ روزه در منطقه سیستان، با توجه به خشکی بستر ذخیره‌گاه زیستکره هامون، زمینه را برای گسترش طوفان‌های شدیدی فراهم نموده و موجب تخریب زمین‌های کشاورزی، خانه‌های مسکونی و کانال‌های آبیاری می‌شود و افرادی که معيشت آن‌ها به‌طور مستقیم به ذخیره‌گاه زیستکره هامون وابسته نیست را نیز مجبور به مهاجرت و ترک منطقه می‌نماید. علاوه بر آن، مشکلاتی برای سیستم تنفسی و بینایی افراد ایجاد شده و میزان تصادفات در منطقه افزایش می‌یابد. بنابراین، خشکسالی و حذف ذخیره‌گاه زیستکره هامون از زندگی مردم، مسائل و مشکلات اجتماعی متعددی را برای مردم سیستان به همراه داشته است (Sergazi, 2021). در ذخیره‌گاه زیستکره، کاهش پوشش گیاهی اثر مستقیمی بر کاهش صنایع دستی وابسته به آن نیز داشته است (Shah Mohammadi and Maleki, 2011; Bazarafkan *et al.*, 2013). عدم تأمین حق‌آبۀ تالاب هامون توسط کشور همسایه افغانستان، مدیریت نامناسب توزیع آب در منطقه و بهره‌برداری بیش از حد منابع محیطی نیز بر شدت این تهدیدها می‌افزاید (Ebrahim Zadeh, 2009).

به‌طور کلی ارزیابی سیمای تنوع زیستفرهنگی ذخیره‌گاه زیستکره هامون نشان داد در مناطقی که تنوع زیستی شرایط بهتری داشته، تنوع فرهنگی نیز موازی با آن بیشتر بوده است که نشان می‌دهد تنوع فرهنگی و زیستی متأثر از یکدیگر می‌باشند. در اکثر مناطق ذخیره‌گاه زیستکره هامون، تنوع زیستی کاهش یافته که در نتیجه آن تنوع فرهنگی نیز کم شده است. نتایج مطالعه برای مدیران مناطق حفاظت‌شده حائز اهمیت می‌باشد و مشخص می‌کند که برای مدیریت محیط‌زیست، نباید فقط رویکرد صرف‌آخوندگی تغییر از تنوع زیستی را در پیش گرفت، بلکه بایستی مدیریت این مناطق از نوع صحیح و پایدار با نگرش مدیریت تنوع زیستفرهنگی متمرکز شود. علاوه بر آن، بسیاری از چالش‌ها و مشکلات زیستفرهنگی که مکمل یکدیگرند می‌بایست در مناطق حساسی مانند ذخیره‌گاه‌های زیستکره شناسایی شوند.

تشکر و قدردانی

از مردم جوامع محلی حاشیه ذخیره‌گاه زیست‌کرۀ هامون که در به اشتراک‌گذاری دانش و تجربه خود در مصاحبه‌ها مشارکت فعال داشته‌اند تشکر می‌شود. همچنین از جناب دکتر سرگزی (کارشناس ارشد مطالعات ادارۀ کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان سیستان و بلوچستان) نیز برای کمک در کار میدانی سپاسگزاری می‌شود. این مقاله مستخرج از رسالۀ دکتری آقای محسن تیرافکن دانشجوی محیط زیست دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان می‌باشد.

References

- Academician, K., Sistani, M.A., 2011. Anthropology of Sistan, p. 320. (In Persian)
- Afshar Sistani, A., 2001. Iranian traditional medicine. Tehran, Iran: Rozaneh Press. 302 p. (In Persian)
- Agnoletti, M., 2006. The conservation of cultural landscapes. Wallingford, Oxon: CAB International, p. 320.
- Ahmadi, H., 2008. Historical Geography of Sistan, Tehran, pp. 107-110. (In Persian)
- Balmford, A., Moore, J.L., Brooks, T., Burgess, N., Hansen, L.A., Williams, P., Rahbek, C., 2001. Conservation conflicts across Africa. *Science* 291(5513), 2616-2619.
- Bashirnejad, H., 2005. Local languages of Iran and the danger of extinction. *Iranian People's Culture Quarterly*, pp. 65-84. (In Persian)
- Bazarafkan, N., Soleimani, S., 2013. Sistan native and climatic architecture, architecture compatible with the climate. Sanandaj: University of Kurdistan, pp. 135-147. (in Persian)
- Beyk Mohammadi, H., Nouri Zamani, H., Bazarafshan, G., 2005. The effects of droughts 1998-2004 on the rural economy of Sistan and strategies to deal with it. *Journal of Geography and Development* 3(5), 53-72. (In Persian)
- Bijani, A., Ezzati, A., 2007. Autopsy of movements and ethnic groups in Khuzestan province, *Geographical Quarterly of the Land* 20(5), 15-30. (In Persian)
- Berkes, F., Folke, C., 1998. Linking social and ecological systems for resilience and sustainability, Beijer Discussion Paper Series, no. 52. Stockholm, Sweden. pp. 1251-1262.
- Bridgewater, P., Rotherham, I.D., 2019. A critical perspective on the concept of biocultural diversity and its emerging role in nature and heritage conservation. *People and Nature* 1(3), 291-304.
- Connagh, G., 1987. African civilizations. Cambridge University Press, pp. 320-321.
- Department of Environment Islamic Republic of Iran., 2015. Environmental Protection Organization, International Wetlands Protection Plan of Iran, Sistan and Baluchistan Governorate, p. 52. (In Persian)
- Department of Environment Islamic Republic of Iran. 2016. Compilation of the integrated Management Plan for the Hamon international Wetland, Tehran, Iran. p. 88.
- Department of Watershed and Natural Resources of Sistan and Baluchestan Province. 2020. Atlas of vegetation of Sistan and Baluchestan province.
- Dudley, N.L., Higgins-Zogib, L., Mansourina, S., 2006. Beyond belief: Linking faiths and protected areas to support biodiversity conservation. WWF and Alliance of Religions and Conservation. Manchester: Gland, p. 144.
- Dudley, N., Higgins-Zogib, L., Mansourian, S., 2009. The links between protected areas, faiths, and sacred natural sites. *Conservation Biology* 23(3), 568-577.
- Ebrahim Zadeh, I., 2009. Analysis of the Recent Droughts and Lack of Water in Hamoon Lake on Sistan Economic Functions. *Iran-Water Resources Research*. 5(2), 71-76. (in Persian)
- Emrani Nasab, A.S., 2008. Covering the people of Sistan and Baluchistan. *Culture of Iranian people*, 11, 119-132. (In Persian)
- General Department of Environmental Protection of Sistan and Baluchestan Province. 2020. Environmental documents and maps of Sistan and Baluchestan province. (In Persian)
- Guo, P., 2004. Island builders, landscape and historicity among the langalanga, Solomon Islands. In P.J. Stewart and A. Strathern (Eds.), *Landscape, memory and history: Anthro- pological perspectives*, pp. 189-209.
- Hanspach, J., 2020. UNESCO Biosphere Reserves: Supporting Biocultural Diversity, Sustainability and Society. *Society & Natural Resources*, edited by Reed, M. and Price, M., Abingdon: Routledge, 342 p.
- Harmon, D., Loh, J., 2004. Draft Framework for an Index of Biocultural Diversity. Washington, p. 232.
- Harmon, D., Loh, J., 2005. A global Index of Biocultural Diversity, pp. 232-236.
- Khosravi, M., 2010. Temporal and Spatial Analysis of the Stability of the Hamoon Lakes. *Iran-Water Resources Research* 6(3), 68-79. (In Persian)
- Mafi, L., 2001. Introduction: On the interdependence of biological and cultural diversity. In: On

- Biocultural Diversity: Linking Language, Knowledge, and the Environment. (Ed): Smit- hsonian Institution Press, pp. 1-50.
- Mafi, L., Woodley, E., 2010. Biocultural diversity conservation, a global sourcebook. London and Washi- ngton, DC: Earthscan, 304 p.
- Majnounian, H., 1996. Biosphere Reserves, Publications of Environmental Protection Organization, p. 342. (In Persian)
- Makhzoumi, J., Talhouk, S., Zurayk, R., Sadek, R., 2012. Landscape approach to biocultural diversity conservation in rural Lebanon. In J. Tiefenbacher. Perspectives on Nature Conservation, pp. 179-198.
- Merçon, J.S., Vetter, M., Tengo, M., Cocks, P., Balvanera, J.A., Ayala-Orozco, B., 2019. From local landscapes to international policy: contributions of the biocultural paradigm to global sustainability. Global Sustainability 2(e7), 1-11.
- Nassauer, J.I., 1995. Culture and changing landscape structure. Landscape Ecology 10, 229-237.
- Nouri, G., 1998. Investigating and determining the biological distribution of birds, migratory and aquatic birds of Hamoon Wetland, research project, Sistan and Baluchistan University Research Assistant. (In Persian)
- Nouri, G., Arbabi, T., Noori, S., 2007. Hamoon wetland Life Sistan, Tehran: Sepehr, p. 152. (in Persian)
- Otegui, M., 2007. Developing and Testing a Methodology and Tools for the Inventorying of Sacred Natural Sites of Indigenous and Traditional Peoples, Pronatura Mexico/The Rigoberta Menchu Tum Foundation in Collaboration with: IUCN-the World Conservation Union, Gland, p. 107.
- Oveisi, M., 2014. Anthropological review on local clothes of sistan people. M.Sc.thesis, Islamic Azad University of Zarand, p. 178. (In Persian)
- Ghannadan, M., Motiee, N., Sotoudeh, H., 2004. Sociology (key concepts). Light Tehran, p. 288. (in Persian)
- Raees Alzakerin, G.R., 1991. The culture of people Sistan, Kondo. The first edition and the author's publisher in Mashhad, pp. 44-48. (In Persian)
- Rutte, C., 2011. The sacred commons: Conflicts and solutions of resource management in sacred natural sites. Biological Vonservation, see also. Biological Conservation 144, 2387-2394.
- Sergazi, Z., 2021. The economic and social functions of the Hamun Lake in the life of the people of Sistan. Applied Studies in Social Sciences and Sociology, pp. 43-50. (in Persian)
- Shah Mohammadi, Z., Maleki, S., 2011. Life of Hamoon, Tehran, Academic Jihad Publishing Organization, p. 344. (In Persian)
- Shannon, C.E., Wiener, W., 1949. The mathematical theory of communication. University of Illinois Press., 350 p.
- Smith, E.A., 2001. On the coevolution of cultural, linguistic and biological diversity. In On biocultural diversity: linking language, knowledge and the environment (ed.L. Maffi). Washington, DC: Smithsonian Institute Press. 578 p.
- Sobhkhizi, M.R., 2006. Recognition design the ecological area: Vegetation types of Zabul region (Zabul square map area number NH 41-1 and Lesh Joyn NH 41-2), Research Institute of Forests and Rangelands. 102 p. (in Persian)
- Thorley, A., Gunn, C.M., 2008. Sacred Sites: An Overview, The Gaia Foundation, Bath. p. 40.
- Turner, N., Berkes, F., 2006. Coming to understanding: Developing conservation through incremental learning in the Pacific Northwest. Human Ecology 34, 495-513.
- Uzun, A., Yıldız, B., 2020. Cultural geography of sacred places: The case study of Nazimiye District Tunceli, International Journal of Geography and Geography Education (IGGE) 41(25), 129-140.
- UNEP. 2006. History of environmental change in the Sistan basin. UNEP post-conflict branch, Geneva, 41 pp.
- United Nations. 2010. A Proposed Joint Programme of Work on Biological and Cultural Diversity Lead by the Secretariat of the CBD and UNESCO. Available at: [www.cbd. int/meetings/ICBCD](http://www.cbd.int/meetings/ICBCD) (Accessed: 06.03.2021).
- UNESCO. 2018. What is Intangible Cultural Heritage? Retrieved from <https://ich.unesco.org/en/what-is-intangible-heritage-00003>.
- Verschuuren, B., 2007. Beilieving is seeing. Foundation for Sustainable Development Earth Collective in Collaboration with: IUCN, Gland, 100. UNDP (United Nations Development. Program). Human Development Report, p. 100.
- Vidal, O., Brusca, R., 2020. Mexico's Biocultural Diversity in Peril. Biologia Tropical 68(2), 669-691.
- Zhang, X., Bu, Z., Ju, H., Jing, Y., 2022. Investigation on the Relationship between Biodiversity and Linguistic Diversity in China and Its Formation Mechanism. International Journal of Environmental Research and Public Health, p. 19.